

Museo do Pobo Galego

Instituto de Estudos das Identidades

39 1 5 5 1

Celavente, O Bolo. Febreiro 1981.

$\text{♩} = 126$

1) Bo-as tar-des Ma-ru-xi-nã vou-che de-cir u-nha cou-sã

si tu me que-res a-min eu non me ca-so con ou-tra

VERSION 1:2)...há un a - no que che di-xen qu'eu me que-rú-a ca-sar

VERSION 2:2)...há un a - no que che di-xen qu'eu me que-rú-a ca-sar

VERSION 1:5)...que di-xo que me ma-ta-bã an-tes de dei-xar-me ca-sar

VERSION 2:5)...que di-xo que me ma-ta-bã an-tes de dei-xar-me ca-sar

VERSION 3:7)...so-lo tén cua-ren-ta a-nos e pó-de-se des-tra-gar

variantes estróficas (das estrofas 1-5 e 8 hai dúas versións):

1) 2) 3)

4) 5)

6) 7)

8) 9)

Viana IV,2,60. Celia 51.

L: 68i.

*Transcripción orixinal de Dorothe Schubarth publicada no Cancioneiro Popular Galego, recollido por Dorothe Schubarth e Antón Santamarina, editado pola Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa, no 1984.

“Boas tardes, Maruxiña,
vouche decir unha cousa
si tu me queres a min
eu non me caso con outra.”

“Que te quero ben o sabes,
non fai falta preguntarmos
hai un ano que che dixen
que eu me quería casar.”

“Dese mal ben sufro eu,
meu amor, meu queridinho,
non poido prender no sono
pensando no teu cariño.”

“Pois agora, Maruxiña,
tranquila podes estar
que se os teus pais ai nos deixan
logo nos vamos casar.”

“Polo meu pai non hai cuidado
pero o malo é miña nai
que dixo que me mataba
antes de deixarme casar.”

“Boas noites, miña soghra,
véñoche a pedila filla
si ma das séntome un pouco
e si non márchome axiña.”

“A miña filla, Farruco,
é moi nova pra casar,
solo ten cuarenta anos
e pódese destragar.”

“Alabado sea Dios!
o que dice a miña sogra
que vai destragala filla,
xa non ten dentes nin moas.”